

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců Mgr. Kamila Tojnera a Mgr. Jana Kašpara v právní věci žalobce: **N.X.Ch.**, zast. Mgr. Markem Čechovským, advokátem, sídlem Praha 1, Václavské nám. 21, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, sídlem Praha 4, nám. Hrdinů 1634/3, o žalobě na přezkoumání rozhodnutí Ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie ze dne 9.12.2009, č.j. CPR-14699-1/ČJ-2009-9CPR-C249,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se domáhá přezkoumání rozhodnutí o zamítnutí žádosti o o dlouhodobý pobyt a neprodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu z důvodu pravomocného odsouzení za spáchání úmyslného trestného činu.

Ze správního spisu vyplývají následující pro rozhodnutí soudu podstatné skutečnosti:

Dne 2.6.2009 žalobce požádal o povolení k dlouhodobému pobytu z důvodu podnikání.

Rozhodnutím Inspektorátu cizinecké policie Plzeň ze dne 14.8.2009, č.j. CPPL-23461/ČJ-2009-034064-PP1, nebylo vyhověno žádosti žalobce o dlouhodobý pobyt a dle § 44a odst. 3 s odkazem na § 35 odst. 3 v návaznosti na ust. § 37 odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb. (dále jen zákon o pobytu cizinců), dále nebyla prodloužena platnost povolení k dlouhodobému pobytu, neboť žalobce byl rozsudkem Okresního soudu v Sokolově sp.zn. 21 T 8/2008 odsouzen dle § 249 odst. 1 tr. z. k podmíněně uloženému trestu odnětí svobody v trvání 6 měsíců.

Rozhodnutím Ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie ze dne 9.12.2009, č.j. CPR-14699-1/ČJ-2009-9CPR-C249, bylo odvolání žalobce zamítnuto, neboť správnímu

orgánu cizinecké policie nepřísluší zkoumat relevantní okolnosti uložení trestněprávní sankce, neboť je výhradně vázán zjištěním, že byl spáchán úmyslný trestný čin. Zároveň ust. § 37 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců neukládá správnímu orgánu povinnost zabývat se dopady do soukromého a rodinného života.

Městský soud v Praze žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, přezkoumal v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán, a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. O věci rozhodl bez jednání, neboť s tím účastníci řízení souhlasili, resp. nevyslovili ve stanovené lhůtě nesouhlas s tímto postupem.

Žalobce namítá, že nebyla zkoumána přiměřenost dopadů rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce.

Podle § 46 odst. 1 zákona o pobytu cizinců: „ *Pro povolení k dlouhodobému pobytu platí obdobně § 31 odst. 1, § 33, 34, 37, 38, § 55 odst. 1, § 56, § 58 odst. 3 a § 62 odst. 1 vztahující se na vízum k pobytu nad 90 dnů.* “

Podle § 37 **odst. 1** zákona o pobytu cizinců *policie zruší platnost víza k pobytu nad 90 dnů, jestliže cizinec*

- a) byl pravomocně odsouzen za spáchání úmyslného trestného činu,*
- b) neplní účel, pro který bylo vízum uděleno, nebo*
- c) o zrušení platnosti víza požádá.*

Podle § 37 **odst. 2** zákona o pobytu cizinců *policie dále zruší platnost víza k pobytu nad 90 dnů, jestliže*

- a) cizinec v žádosti o udělení víza uvedl nepravdivé údaje nebo k žádosti předložil padělané nebo pozměněné doklady,*
- b) cizinec přestal splňovat některou z podmínek pro udělení víza,*
- c) policie při pobytové kontrole [§ 167 písm. d)] zjistí skutečnost podle § 9 odst. 1 písm. a) nebo b) a*

1. cizinec ve lhůtě stanovené policií nepředloží potvrzení o tom, že požádal o vydání nového cestovního dokladu, nebo

2. ačkoli je důvod pro vydání cizineckého pasu nebo cestovního průkazu totožnosti, cizinec o vydání tohoto cestovního dokladu policii nepožádá,

d) cestovní doklad cizince byl orgánem státu, který jej vydal, prohlášen za neplatný nebo odcizený a cizinec nepředloží potvrzení podle písmene c) bodu 1 nebo z důvodu podle písmene c) bodu 2,

e) cizinec nesplnil povinnost podle § 88 odst. 2,

f) jiný stát Evropské unie nebo smluvní stát uplatňující společný postup ve věci vyhošťování rozhodl o vyhoštění cizince ze svého území z důvodu odsouzení cizince k trestu odnětí svobody v délce nejméně 1 rok anebo pro důvodné podezření, že spáchal závažnou trestnou činnost nebo takovou činnost připravuje na území některého státu Evropské unie nebo smluvního státu uplatňujícího společný postup ve věci vyhošťování, a dále z důvodů porušení právních předpisů upravujících vstup a pobyt cizinců na jejich území, anebo

g) cizinec při pobytové kontrole nepředloží doklad o cestovním zdravotním pojištění, které odpovídá podmínkám uvedeným v § 180j odst. 1, nepředloží doklad o zaplacení

pojistného, uvedeného na dokladu o cestovním zdravotním pojištění nebo doklad o zdravotním pojištění podle zvláštního právního předpisu), a to ani ve lhůtě stanovené policií,

za podmínky, že důsledky tohoto rozhodnutí budou přiměřené důvodu pro zrušení platnosti víza. Při posuzování přiměřenosti policie přihlíží zejména k dopadům tohoto rozhodnutí do soukromého a rodinného života cizince.

Z konstrukce ust. § 37 zákona o pobytu cizinců vyplývá, že zákonodárce vymezil dva okruhy důvodů pro zrušení platnosti víza (i platnosti povolení k pobytu). Zatímco důvody uvedené v prvním odstavci jsou důvodem pro zrušení platnosti víza vždy, důvody uvedené v odstavci druhém jsou důvodem pro zrušení platnosti víza jen *za podmínky, že důsledky tohoto rozhodnutí budou přiměřené důvodu pro zrušení platnosti víza*. Tato skutečnost je dle názoru soudu z textu zákona jednoznačně patrná a odpovídá i charakteru důvodů pro zrušení platnosti víza, které jsou uvedeny v jednotlivých odstavcích.

V případě žalobce byl shledán důvod dle § 37 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců, tedy důvod, u něhož zákonodárce **nestanovil nutnost zkoumat přiměřenost dopadů rozhodnutí do soukromého a rodinného života cizince**. Pokud cizinecká policie nezkoumala přiměřenost dopadů rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce a nezabývala se předloženými tvrzeními a důkazy tento dopad dokládajícími, není takový postup v rozporu se zákonem o pobytu cizinců. Tvrzení žaloby o délce pobytu žalobce na území ČR s manželkou i dítětem, citové a osobní zázemí v ČR je tak bez právní relevance. Zároveň nebyl správní orgán povinen vyzvat žalobce, aby se k takové neexistující podmínce rozhodnutí vyjádřil. Žalovaný nepřihlédl v souladu se zákonem k soukromému a rodinnému životu žalobce, tedy slovy žaloby „nezahrnul tento faktor do svého rozhodování“, tudíž tvrzení žaloby o tom, že žalovaný měl poučit žalobce o posouzení zásahu do soukromého a rodinného života cizince, je v rozporu s obsahem žalobou napadeného rozhodnutí.

Skutečnost, že žalobci není povolen vyšší režim pobytu na území ČR (dlouhodobý pobyt), bez dalšího nezakládá vyloučení pobytu žalobce na území ČR, soud tak nespatřuje zásad do práva na soukromí dle čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv. Nehledě k tomu, že dle čl. 8 bod 2 Úmluvy státní orgán nemůže do výkonu tohoto práva zasahovat kromě případů, kdy je to v souladu se zákonem a nezbytné v demokratické společnosti v zájmu národní bezpečnosti, veřejné bezpečnosti, hospodářského blahobytu země, předcházení nepokojům a zločinnosti, ochrany zdraví nebo morálky nebo ochrany práv a svobod jiných. Zásah spočívající v neprodloužení dlouhodobého pobytu žalobce je v souladu se zákonem o pobytu cizinců (viz. výše) a zásadou ochrany předcházení zločinnosti, čímž jsou splněny obě podmínky dle čl. 8 bod 2 Úmluvy pro zásah do soukromého a rodinného života. Zároveň napadené rozhodnutí nezakládá zásah do práv dítěte v rozsahu tvrzeném žalobou, neboť rozhodnutí nezakládá vyloučení péče žalobce o své dítě. Úmluva o právech dítěte nezakládá právo dítěte na pobyt v nedomovské zemi, je zcela na žalobci, kde bude realizovat svá rodičovská práva a povinnosti. Nehledě k výše uvedené absenci přímého účinku ve smyslu vyloučení pobytu na území ČR.

Ust. § 37 odst. 1 zákona o pobytu cizinců výslovně stanoví, že policie zruší platnost víza k pobytu nad 90 dnů, jestliže **cizinec byl pravomocně odsouzen za spáchání úmyslného trestného činu**. Skutečnost pravomocného odsouzení cizince za spáchání úmyslného trestného činu je bez dalšího důvodem pro zrušení povolení k dlouhodobému pobytu, správní uvážení orgánu cizinecké policie je omezeno pouze na zjištění, zda cizinec byl pravomocně odsouzen a to za úmyslný trestný čin. Správní orgán není oprávněn přihlížet k okolnostem spáchání trestného činu a k následnému jednání cizince. Proto byl rozsudek Okresního soudu v Sokolově sp.zn. 21 T 8/2008 dostatečným podkladem pro vydání

rozhodnutí dle § 37 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, žalovaný rozhodl na základě dostatečně zjištěného skutkového stavu.

Správní orgány na základě rozsudku Okresního soudu v Sokolově sp.zn. 21 T 8/2008 zcela správně konstatovaly, že žalobce byl pravomocně odsouzen (právní moc 14.4.2008) a to za úmyslná trestný čin (trestný čin řízení motorového vozidla bez řidičského oprávnění dle § 180d tr.z. v jednočinném souběhu s trestným činem neoprávněného užívání cizí věci dle § 249 odst. 1 tr.z.), tedy naplnil důvody pro neudělení povolení k dlouhodobému pobytu a neprodloužení stávajícího (§ 37 odst. 1 zákona o pobytu cizinců).

Jelikož „správní uvážení“ je v dané věci omezeno na pouhé zjištění, zda byl žalobce pravomocně odsouzen za spáchání úmyslného trestného činu bez přihlédnutí k jakýmkoliv okolnostem protiprávního jednání žalobce (závažnost trestněprávního jednání, první odsouzení žalobce, trest uložen u dolní sazby, držba vietnamského řidičského průkazu), následného jednání (doznání, projev účinné lítosti), i jeho soukromým i rodinným poměrům, je rozhodnutí dostatečně odůvodněno, soud neshledává tvrzenou nepřezkoumatelnost ani žalobou tvrzený nedostatek skutkového zjištění.

Žalobce námitku nedůvodnosti rozdílů postupu cizinecké policie ve skutkově shodných případech nijak nespecifikoval. Takto obecně vymezený žalobní bod je v rozporu s § 71 odst. 1 písm. d) s.ř.s., proto není způsobilý soudního přezkumu dle s.ř.s.

Vzhledem ke shora uvedenému soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť neúspěšné žalobkyni náhrada nákladů řízení nepřisluší a žalovanému žádné náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í : Proti rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 4.7.2013

JUDr. Ing. Viera Horčicová v.r.
předsedkyně senátu